

Ο άγιος νεομάρτυρας Μιχαήλ, εκ Γρανίτσης Αγράφων, ο Ευρυτάνας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Άγιος Νεομάρτυρας Μιχαήλ καταγόταν από τη Γρανίτσα των Αγράφων από ευσεβείς γονείς, τον Δημήτριο και τη Στατήρα, οι οποίοι του μετέδωσαν από την παιδική του ηλικία την αγάπη προς τον Θεό και το σεβασμό προς τις εντολές Του. Όταν ενηλικιώθηκε, ενυμφεύθηκε και μετανάστευσε στη Θεσ-σαλονίκη, πόλη που επισκεπτόταν συχνά και κατά το παρελ-θόν, και άρχισε να εξασκεί το επάγγελμα του αρτοπώλη. Ο Μιχαήλ διακρινόταν για την ελεήμονα φύση του και ήταν φιλακόλουθος. Είχε δε επιπλέον εκδηλώσει και την επιθυμία να μονάσει, ωστόσο πολλοί γνωστοί του τον απέτρεπαν, προβάλλ-λοντάς του ως επιχείρημα πως δεν επιτρεπόταν να πράξει κάτι τέτοιο εάν δεν συνηγορούσε και η σύζυγός του.

Πηγή: www.porphyrios.gr/

Ωστόσο, στις 17 Μαρτίου, Δευτέρα μετά την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, ο Μιχαήλ έλαβε από τον πνευματικό του πατέρα την ευλογία να υλοποιήσει την απόφασή του. Μετά το τέλος της Ακολουθίας του Εσπερινού έφυγε βιαστικά από την Εκκλησία και κατευθύνθηκε προς το αρτοποιείο του, όπου λίγο αργότερα πήγε και ένας γνώριμός του νεαρός Μωαμεθανός, για να αγοράσει ψωμί. Ο Μιχαήλ, συζητώντας μαζί του, άρχισε να καταφέρεται με δριμύτητα εναντίον της μωαμεθανικής θρησκείας, με αποτέλεσμα να καταγγελλεί από το Μωαμεθανό νομοδιδάσκαλο, που κατά συγκυρία επερνούσε από εκεί. Ο Μιχαήλ εξακολούθησε να κατηγορεί τη μωαμεθανική θρησκεία ως ψεύτικη, με αποτέλεσμα να συλληφθεί λίγο αργότερα από το πλήθος των Τούρκων που είχαν συγκεντρωθεί γύρω του και να οδηγηθεί στο δικαστή της πόλεως, ενώπιον του οποίου ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό.

Ο κριτής έδωσε εντολή να ραβδίσουν τον Μιχαήλ και να τον οδηγήσουν στη φυλακή. Εκεί λίγο αργότερα τον επισκέφθηκαν μερικοί Χριστιανοί, που είχαν παρακολουθήσει την ομολογία του και είχαν μεταφέρει την είδηση στον Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης Μητροφάνη, ο οποίος ήταν και ο πνευματικός πατέρας του Μιχαήλ. Ο Μητροφάνης τους απέστειλε στον δέσμιο Μιχαήλ, για να τον εμψυχώσουν, έκπληκτοι όμως εκείνοι διεπίστωσαν την ηρεμία και τη χαρά που τον διέκρινε, καθώς και την αποφασιστικότητά του για το μαρτύριο.

Την επόμενη ημέρα οι ίδιοι Χριστιανοί επισκέφθηκαν και πάλι τον Μιχαήλ, ο οποίος τους αποκάλυψε ότι κατά τη διάρκεια της προηγούμενης νύχτας του είχε αποκαλυφθεί ο Χριστός, ενθαρρύνοντάς τον στην απόφασή του και ευλογώντας τον.

Στη συνέχεια ο Μάρτυς Μιχαήλ οδηγήθηκε σε ανώτερο δικαστή, ο οποίος, αφού του ανέγνωσε το πρακτικό της ομολογίας του και τον επληροφόρησε ότι αντιμετώπιζε τον κίνδυνο να καταδικασθεί στο διά πυράς θάνατο, προσπάθησε με υποσχέσεις να τον πείσει να αρνηθεί την πίστη του, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Η πνευματική ανδρεία του Αγίου συγκλόνισε ακόμη και το δικαστή, ο οποίος ωστόσο εξέδωσε καταδικαστική απόφαση, σύμφωνα με την οποία ο Μιχαήλ καταδικάσθηκε να ριφθεί στη φωτιά στις 21 Μαρτίου του έτους 1544.

Ο έπαρχος της πόλεως οδήγησε τον Μιχαήλ στον τόπο του μαρτυρίου, λίγα μέτρα βορείως του ιερού του ναού της Υπαπα-ντής του Χριστού, όπου σήμερα έχει ανεγερθεί μικρό προσκυνητάριο αφιερωμένο στη μνήμη του. Εκεί είχε συγκεντρωθεί πλήθος κόσμου. Οι Τούρκοι είχαν περιτοιχίσει το Μάρτυρα χλευάζοντάς τον, ενώ οι Χριστιανοί ευρίσκονταν σε απόσταση, διότι οι Τούρκοι δεν τους επέτρεπαν να πλησιάσουν. Αφού τον εγύμνωσαν και τον οδήγησαν μπροστά στην πυρά, ο έπαρχος της πόλεως προσπάθησε και πάλι να κάμψει το μαρτυρικό φρόνημα του Μιχαήλ μπροστά στη θέα της φωτιάς, χωρίς αποτέλεσμα όμως. Ο Άγιος υπέμεινε με καρτερία το μαρτύριό του, επισφραγίζοντας με το αίμα του την ακλόνητη ομολογία της πίστεώς του.

(Επισκόπου Φαναρίου Αγαθαγγέλου, Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Μάρτιος, σ. 207-209).